03/05/2019

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας επί τη εορτή της Ζωοδόχου Πηγής

/ Ιερές Μονές

Με λαμπρότητα πανηγύρισε την Πέμπτη και την Παρασκευή της Διακαινησίμου, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, η Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Την παραμονή της εορτής τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Ανήμερα της εορτής το πρωί τελέστηκε πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου ενώ στο τέλος τελέστηκε ο καθιερωμένος αγιασμός στο προαύλειο της Ιεράς Μονής.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την εις Πρεσβύτερον χειροτονία του διακόνου π. Ανδρέα Γαλανάκη, εγγάμου και πατέρα ενός τέκνου.

Αναλυτικότερα η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στον Εσπερινό:

«Ἀείζωα προχέουσα νά--ματα ἐκ Πηγῆς, Ἁ-γνή, μή διαλίπῃς Παρ-θένε πρεσβεύουσα ὑπέρ τῶν δού-λων σου».

Μέ αὐτή τήν ἐπίκληση ὁλοκλή-ρωσε ὁ ἱερός ὑμνογράφος τό Δο-ξα-στι-κό τῶν ἀποστί-χων πού ἀκού-σαμε πρίν ἀπό λίγο, ἀφοῦ κάλεσε ὅλους ὅ-σους ἔχουν ἀνάγκη, ὅ-λους ὅσους ταλαιπω-ροῦ-νται ἀπό κά-ποια νόσο ἤ ἀπό κάποια ἀδυναμία νά προστρέ-ξουν στή Ζωοδόχο Πη-γή προκειμένου νά λάβουν τήν ἴα-ση καί τή χάρη ἀπό τήν Πηγή τῆς Ζωῆς, ἀπό τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τή Μητέρα τῆς Ζωῆς.

Καί ποιός ἄνθρωπος δέν ὑπο-φέ--ρει ἀπό κάποια ἀ-σθέ--νεια, σωματι-κή ἤ καί ψυχική; Ποιός δέν τα-λαι-πωρεῖται ἀπό κά-ποια νόσο ἤ δέν ἔχει κάποια πληγή; Καί ποιός δέν ἐπιθυ-μεῖ νά ἔχει κάποιον στόν ὁ-ποῖο νά μπορεῖ νά προσφύγει γιά νά θεραπευθεῖ, γιά νά λάβει τήν ἴαση καί τήν παρηγορία;

Ἡ ζωή μας, ἡ ζωή ὅλων τῶν ἀν-θρώπων εἶναι σύμ-φυ-τη μέ τήν ἀσθέ-νεια καί τήν ἀδυναμία, εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ ὅλα αὐτά τά ὁποῖα ἀποτελοῦν χαρακτηριστικά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως πού ὑπό-κειται στή φθορά, καί εἶναι συνέ-πειες τῆς πτώσεως καί τῆς ἁμαρ-τίας τῶν πρωτοπλάστων. Γι᾽ αὐτό καί πάντοτε οἱ ἄνθρωποι ἀναζη-τοῦ-με τρό-πους καί μέσα γιά νά ἀπαλ-λα-γοῦμε ἀπό τίς νόσους καί τήν ταλαιπωρία τους, ἀνα-ζη-τοῦμε τή θεραπεία ὄχι μόνο στούς ἰατρούς καί στά φάρμακα, τά ὁποῖα αὐτοί μᾶς χορηγοῦν, ἀλλά καί στά θαύ-μα-τα καί στή θεία βοήθεια.

Καί ἄν οἱ Ἰσραη-λί-τες μετέφεραν τούς ἀ-σθενεῖς τους στήν κο-λυμ-βή-θρα τοῦ Σιλωάμ, στήν ὁποία κατά και-ρούς κατέβαινε ἄγγε-λος Κυ-ρίου καί ἐτάρασ-σε τό ὕδωρ πού ἀπο---κτοῦσε ἔτσι ἰαματι-κές ἰδιότη-τες καί θεράπευε τόν πρῶτο ἀσθεν-ῆ πού εἰσήρχετο «μετά τήν τα-ραχήν τοῦ ὕδατος», ἐμεῖς πού ζοῦμε στήν περίοδο τῆς χάριτος ἔχουμε «πλη-θύν ἰα-τρείων» πνευ-μα--τι-κῶν πρός τά ὁ-ποῖα μποροῦμε νά καταφεύ-γουμε καί νά ζητοῦμε τήν ἴαση καί τή θε-ρα--πεία τῶν σω-ματικῶν καί

τῶν ψυχικῶν μας ἀσθε-νειῶν. Ἔχουμε τούς ἁγίους μας, τά ἱερά λείψανά τους καί τίς θαυματουργές εἰκό-νες τους, πού προ-χέουν ἄφθονα τά ἰάμα-τα σέ ὅσους καταφεύ-γουν σ᾽αὐτά καί ἐπι---κα--λοῦνται τή χά-ρη τους. Ἔχου-με ὅμως πά-νω ἀπό τή χάρη καί θαυ-ματουρ-γική δύναμη τῶν ἁγίων μας, τή χάρη καί τή δύ-ναμη τῆς Πα-ναγίας μας, ἡ ὁποία ὡς Μη-τέρα τοῦ Χριστοῦ ἔχει ὅλη τή χάρη καί τή δύναμη τοῦ Θεαν-θρώ--που Υἱοῦ της.

Διότι, ἐάν ὁ Χριστός διαβεβαίωνε τούς μα-θη-τές του ὅτι «ὁ πι-στεύ-ων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἃ ἐγώ ποιῶ κἀκεῖ-νος ποιήσει καί μείζονα τού-των ποιήσει», ἡ δια-βεβαίωση αὐτή ἰσχύει κατά μείζονα λό-γο γιά τήν Παναγία Μη-τέρα του, ἡ ὁποία κατ᾽ ἐξο-χήν ὑπῆρξε ἐ-κείνη πού τόν πί-στευ-σε καί τόν ἀκολούθησε μέ ἀφο--σίω-ση καί πρίν ἀ-κό--μη ἀπό τή Γέννησή του, ἀπό τήν ἡμέρα τοῦ Εὐ-αγ-γελισμοῦ της μέ-χρι τήν Κοί-μη-σή της.

Προκειμένου δέ ἡ χά-ρη αὐτή νά εἶναι ὁ-ρα-τή καί αἰσθητή γιά ἐμᾶς τούς χοϊκούς ἀν-θρώ-πους, ὁ Χρι-στός ἐπέ-τρε-ψε ἡ χάρη αὐτή πού δια-θέτει ἡ Παναγία Μη-τέ-ρα του νά ἐκφρά-ζεται καί νά διαδίδεται μέσα ἀπό ὑλικά στοι-χεῖα, ὅπως εἶναι τό νε-ρό, τό ὁποῖο μετατρέ-πε-ται μέ τή θαυματουρ-γική ἐνέρ-γεια τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου σέ ἀείρ-ρυτα νά-ματα ἁγια-σμοῦ, μετατρέπεται σέ ἀκένωτη Ζωο-δόχο Πη-γή πού ἐπι-τε-λεῖ ἀναρίθμη-τα θαύματα.

Καί δέν εἶναι μόνο τά θαύματα τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στό περί-φη-μο μοναστήρι τῆς Παναγίας στήν Κωνσταντι-νού-πολη, ἀνάμνη-ση τῶν ὁποίων ἐπιτελοῦμε σήμε-ρα. Εἶναι τά πολυάριθμα θαύματα πού ἐπιτελεῖ ἡ Παναγία μας αἰῶνες τώρα σέ ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τῆς γῆς. Εἶναι τά πολυ-ά-ριθμα ἁγιάσματά της, πού θερα-πεύουν τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων πού προστρέχουν μέ πίστη στή χάρη της.

Πόσο μακάριοι εἴμαστε, ἀδελφοί μου, ἐμεῖς, πού δέν ἔχουμε ἀνάγκη σάν τόν παραλυτικό τῆς Προβα-τι-κῆς κολυμβήθρας νά περι-μ-ένουμε τήν ἐπιφοίτηση τοῦ ἀγγέ-λου γιά νά ἐλπίζουμε στή θεραπεία τῶν σω-ματικῶν καί ψυχικῶν μας νό-σων, ἀλλά μποροῦμε νά προσ-τρέ-χουμε πάντοτε, μποροῦμε νά προσ-τρέχουμε ὁποτεδήποτε ἔχου-με ἀνάγκη στή Ζωοδόχο Πηγή, στήν Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, καί νά ζητοῦμε τήν ἴαση καί τή θεραπεία, καί νά ζητοῦμε τήν ἐνίσχυση καί τήν ἐνδυνάμωση τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας.

Ἀδελφοί μου, ἡ Παναγία μας μᾶς περιμένει πάντοτε γιά νά μᾶς βοη-θήσει, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά μήν τήν ξε-χνοῦμε, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά μήν τήν ἐγκαταλείπουμε, ἀλλά νά τήν ἐπι-καλ-ούμεθα καί νά ἐπαναλ-αμβά-νουμε καθημερινά τήν παράκληση τοῦ ἱεροῦ ὑμνογράφου: «Ἀείζωα προχέουσα νά--ματα ἐκ Πηγῆς, Ἁ-γνή, μή διαλίπῃς, Παρ-θένε, πρε-σβεύ-ουσα ὑπέρ τῶν δούλων σου».

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου στην Χειροτονία :

«Ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρ-χει μοι, ὅ δέ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι».

Ἕνα ἀπό τά πρῶτα θαύματα τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου μᾶς παρου-σί-α--σε τό σημερινό ἀποστολικό ἀ-νά--γνωσμα. Τό θαῦμα τῆς θερα-πεί-ας ἑνός παραλυτικοῦ, ὁ ὁποῖος κα-θό-ταν στή θύρα τοῦ ναοῦ τῶν Ἱε-ρο-σολύμων καί ζη-τοῦσε ἐλεη-μοσύ-νη. Δέν ζητοῦσε νά θεραπευ-θεῖ ἀπό τήν παραλυσία του, ἴσως γιατί δέν μποροῦσε νά φαντασθεῖ ἤ νά πιστεύσει ὅτι αὐτό ἦταν δυ-να-τό, ἐπειδή ἦταν ἐκ γενετῆς χω-λός, ὅπως γράφει ὁ εὐαγγε-λιστής Λου-κᾶς. Καί ἔτσι ζητᾶ καί ἀπό τούς δύο ἀποστόλους, τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη, αὐτό πού ζητοῦσε ἀπό ὅλους τούς διερχομένους προ-σ--κυνητές: μία ἐλεη-μο-σύ-νη. Ζη-τᾶ κάτι μικρό, ζητᾶ κάτι ἐλά-χιστο, καί πιθανόν ἀπογοητεύ-εται ὅταν ἀκούει τόν ἀπόστολο Πέτρο νά τοῦ λέει ὅτι δέν ἔχει οὔτε ἀρ-γύ-ριο οὔτε χρυσίο νά τοῦ δώσει. Θά τοῦ δώσει ὅμως ὅ,τι ἔχει. Ἡ ἀπο-γοή-τευσή του μεταβάλλεται ὅμως σέ ἔκπληξη καί χαρά, ὅταν ὁ ἀπό-στο-λος Πέτρος τόν πιάνει ἀπό τό χέ-ρι καί τόν καλεῖ στό ὄνομα τοῦ Θεοῦ νά σηκωθεῖ καί νά περ-πα-τή-σει, καί διαπιστώνει ὅτι ἡ προτροπή του γίνεται πραγματικότητα.

Ὁ πρώην παράλυτος δοξάζει τώ-ρα τόν Θεό γιά τήν ἀνέλπιστη δω-ρεά, γιά τό μεγάλο δῶρο πού ἔλα-βε ἀντί γιά τή μικρή ἐλεημο-σύ-νη πού ζήτησε, καί μαζί του δο-ξάζει τόν Θεό καί τό πλῆθος τῶν ἀν-θρώ-πων πού τόν εἶδε νά βαδί-ζει.

Τό θαῦμα αὐτό δέν εἶναι ἀσφα-λῶς τό μόνο, ἀλλά εἶναι ἕνα ἀπό τά ἀναρίθμητα θαύματα πού συμ-βαίνουν αἰῶνες τώρα μέ τή δύνα-μη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐπίκλη-ση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἕνα ἀπό τά ἀναρίθμητα θαύ-ματα τά ὁποῖα ἐπιτελοῦν οἱ ἐκλε-κτοί δοῦ-λοι τοῦ Θεοῦ, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου, καί πρωτί-στως ἡ Πα-να-γία Μητέρα του, τῆς ὁποίας τά πολυάριθμα θαύματα πού ἐπιτε-λοῦσε ἡ χάρη της στήν ἱστορική Μονή τῆς Ζωοδόχου Πη-γῆς στήν Κωνσταντινούπολη γιά ὅποιον προ-σέτρεχε σέ αὐτήν μνη-μο-νεύου-με σήμερα, Παρασκευή τῆς Διακαι-νησίμου.

Ἀλλά ἡ Παναγία μας δέν ἐπιτε-λοῦ-σε μόνο τότε θαύματα. Ὡς Ζωο-δόχος Πηγή, ὡς αὐτή δηλαδή πού ἔφερε στά σπλάγχνα της τήν πηγή τῆς Ζωῆς, τόν Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, ἐπιτελεῖ πάντοτε θαύματα γιά ὅσους προστρέχουν στή χάρη της καί ζητοῦν τή βοή-θειά της, ζητοῦν τήν ἴαση καί τή θεραπεία τῶν σωματικῶν καί τῶν ψυχικῶν τους ἀσθενειῶν.

Τό ζοῦ-με αὐτό καί ἐδῶ στό μονα-στήρι μας, στό μοναστήρι της. Καί πολ-λές φορές ἡ Παναγία μας, ἡ Ζωο-δόχος Πηγή, χαρίζει στούς ἱκέ-τες της, χαρίζει στούς λάτρεις της, πε-ρισ-σότερα ἀπό ὅσα τῆς ζητοῦν, χα-ρί-ζει περισσότερα ἀπό ὅσα

πε-ρι-μέ-νουν. Καί τά προσφέρει ἀπό τήν πολλή της ἀγάπη γιά τούς ἀνθρώ-πους. Τά προσφέρει, γιατί ἔχει τή δυνατότητα, ὡς Μητέρα τοῦ Ἀνα-στά-ντος Κυρίου μας, νά χαρίσει ὅ,τι ἐκείνη κρίνει ἀπαραίτητο καί ὠφέλιμο στά τέκνα της.

«Ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑ-πάρ--χει μοι, ὅ δέ ἔχω τοῦτό σοι δί-δω-μι».

Τούς λόγους αὐτούς τοῦ ἀποστό-λου Πέτρου θά μποροῦσα νά ἐπαναλάβω καί ἐγώ σήμερα πρός ἐσένα, ἀγαπητέ μου διάκονε Ἀνδρέα, πού ἵστασαι ἐνώ-πιον τῆς Ὡραί-ας πύλης, ὄχι τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος, ἀλλά τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, τοῦ Καθο-λι-κοῦ τῆς πανηγυρί-ζουσας Ἱερᾶς Μο-νῆς τῆς Παναγίας Δο-βρᾶ, ἀνα-μέ-νοντας νά λάβεις τόν δεύτερο βα-θμό τῆς ἱερωσύνης, μέ τήν ἄδεια καί τήν εὐλογία καί τοῦ Σε-βα-σμιωτάτου Μητροπο-λί-του Ἀρ-κα-λοχωρίου κυρίου Ἀν-δρέου.

«Ὅ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι». Αὐτό πού ἔχω μέ τή χάρη τῆς Θεοῦ, μέ τή χάρη τῆς ἀρχιερωσύνης, αὐτό καί σοῦ δίδω σήμερα. Καί δέν εἶναι λίγο. Καί δέν εἶναι ἀσήμαντο. Καί δέν εἶναι μι-κρό. Εἶναι μέγα τό χά-ρισμα τῆς ἱερωσύνης πού σέ λίγο θά λάβεις, διά τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ Πανα-γίου Πνεύματος. Εἶναι ἀνώτερο καί ἀπό ἄργυρο καί χρυσίο, γιατί εἶναι θεία δωρεά, καί σύ θά δια-κο-νεῖς τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία του, τουλάχιστον στήν ἀρχή, ὡς ἄμισθος κληρικός. Εἶναι προ-νόμιο καί τι-μή μεγάλη τήν ὁποία κάνει ὁ Θεός στόν χοϊκό ἄν-θρωπο, πού τόν ἀξιώνει νά ἵστα-ται ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Θυσιαστη-ρίου καί νά τελεῖ τά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλη-σίας μας. Νά δανείζει τά χέρια του στόν Θεό γιά νά μετα-δί-δει στούς πιστούς τήν εὐλογία καί τή χάρη του. Νά γίνεται αὐτός ὁ ὁποῖος διά τῶν εὐχῶν καί τῆς χά-ρι-τος τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετα-βάλ-λει τόν ἄρτο καί τόν οἶνο σέ Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ, ὅταν τά Χερουβίμ καί τά Σεραφείμ φόβῳ καί τρόμῳ παρακύπτουν στό συν-τε-λούμενο θαῦμα.

«Ὅ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι», μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, τήν «τά ἀσθενῆ θε-ραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα», γνωρίζοντας τήν ἀγάπη σου πρός τόν Θεό καί τόν ζῆλο σου νά τόν ὑπηρετήσεις τόν Θεό διακονώντας τούς ἀδελφούς σου.

Τό διάστημα κατά τό ὁποῖο, παιδί μου, σέ γνω-ρίζω καί τό ὁποῖο διακόνη-σες στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, εἶχα τήν εὐκαιρία νά δια-κρίνω τήν εὐ-λάβειά σου, τήν ἁ-πλό-τητά σου, τήν ὑπακοή σου καί τήν προθυμία σου, ἀρετές καί χαρί-σμα-τα τά ὁποῖα μαζί μέ τά ἄλλα σου χα-ρί-σματα ἀλλά καί μέ τή βοήθεια καί τή συμπαράσταση τῆς εὐλαβοῦς συ-ζύγου σου, θά σέ βοηθήσουν γιά νά ἀνταποκριθεῖς εὐόρκως καί ὡς πρεσβύτερος στή δια-κονία τῆς Ἐκκλησίας.

Γνωρίζεις, καί δέν πρέπει νά τό λη-σμονεῖς ποτέ, ὅτι ἡ ἱερωσύνη δέν εἶναι ἀνάπαυση ἀλλά σταυρός· ὅμως τόν σταυρό τόν ἀκο-λου-θεῖ πά-ντοτε ἡ ἀνάσταση,

γιά ὅσους τόν σηκώσουν μέ χαρά καί ὄχι ἐκ λύπης ἤ ἐξ ἀνάγκης. Καί αὐτό θά πρέπει νά τό ἔχεις πάντο-τε κατά νοῦν καί νά τό θυμᾶσαι βλέποντας τόν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος σοῦ προσ-φέρει διά τῶν χειρῶν μου τόν δεύ-τερο βαθμό τῆς ἱερω-σύ-νης, καί τόν ὁποῖο θά διακονεῖς ἀπό σήμερα ὡς πρεσβύτερος, νά κρέμαται ἐπί τοῦ Σταυροῦ πί-σω ἀπό τήν Ἁγία Τρά-πε-ζα, στήν ὁποία ἐσύ θά ἱε-ρουρ-γεῖς.

Ἀπό αὐτόν θά πρέπει νά ἀντλεῖς πάντοτε δύναμη καί παρη-γορία καί φωτισμό καί χάρη γιά τή δια-κονία σου. Καί θά σοῦ τή δίδει, ἐφόσον καί σύ ἀγωνίζεσαι καί προ--σπαθεῖς νά εὐαρεστεῖς στόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία, μέ τήν ὑπακοή σου στόν ἐπίσκοπό σου, μέ τήν ταπείνωση καί τή συνέπειά σου, μέ τήν καθαρότητα τῆς ζωῆς σου καί μέ τήν ἀγάπη σου γιά τόν Θεό, γιά τήν Ἐκκλησία καί γιά τό ἔργο τό ὁποῖο ἀναλαμβάνεις.

Θά σέ συνοδεύουν στήν ἱερατική σου ζωή πάντοτε οἱ πατρικές εὐχές μου καί οἱ εὐχές ὅλων τῶν συμπροσευ-χομένων πατέρων, τοῦ Κα---θηγουμένου, ἀλλά καί τῆς συ-ζύ--γου, τῶν γονέων σου, τῶν οἰ-κεί-ων σου καί τῶν φίλων σου πού ἦρθαν σήμερα γιά νά συμπρο-σευ-χηθοῦν μαζί σου κατά τή μεγάλη αὐτή ἡμέρα τῆς εἰς πρεσβύτερον χειρο-το-νία σου.

Καί εὔχομαι διά πρεσβειῶν τῆς Πα-ναγίας τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί τοῦ προστάτου, ἁγίου ἀποστό-λου Ἀνδρέου, τοῦ πρωτοκλήτου, νά ἀποδειχθεῖς ἄξιος τοῦ χαρίσμα-τος πού λαμβάνεις καί νά ἀναδει-χθεῖς φρόνιμος καί συνετός οἰκο-νό-μος τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ πρός δόξαν τοῦ ἁγίου Ὀνόματός του καί σωτηρία τῶν ἀνθρώπων.